

Aligning Our Will with His

By Elder Ulisses Soares
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Oman tahtomme mukauttaminen Hänen tahtoonsa

Vanhin Ulisses Soares
kahdentoista apostolin koorumista

October 2024 general conference

Following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven.

On a certain occasion, the Savior spoke of a merchant man who was searching for “goodly pearls.” During the merchant man’s search, he found one “of great price.” However, in order to acquire the magnificent pearl, this man had to sell all his possessions, which he promptly and joyfully did.

Through this short and thoughtful parable, the Savior beautifully taught that the kingdom of heaven is likened unto a priceless pearl, truly the most precious treasure that should be desired over all else. The fact that the merchant instantly sold all his possessions to obtain that valuable pearl clearly indicates that we should align our mind and desires with the will of the Lord and willingly do everything we can during our mortal journey to attain the eternal blessings of God’s kingdom.

To be worthy of this great reward, we certainly need, among other things, to give our best effort to set aside all self-centered pursuits and abandon any entanglement that holds us back from full commitment to the Lord and His higher and holier ways. The Apostle Paul refers to these sanctifying pursuits as “hav[ing] the mind of Christ.” As exemplified by Jesus Christ, this means “[doing] always those things that please [the Lord]” in our lives, or as some people say nowadays, this is “doing what works for the Lord.”

In a gospel sense, “[doing] always those

Herran tahdon noudattaminen elämässämme suomeille mahdollisuuden löytää maailman kallisarvoisimman helmen – taivaan valtakunnan.

Eräässä tietyssä tilanteessa Vapahtaja puhui kauppiaasta, joka etsi ”kauniita helmiä”. Kauppias löysi etsiessään ”yhden kallisarvoisen helmen”. Saadakseen sen upean helmen tämän miehen oli kuitenkin myytävä kaikki omaisuutensa, minkä hän tekikin viipymättä ja iloisesti.

Tällä lyhyellä ja ajatuksia herättävällä vertauksella Vapahtaja opetti kauniisti, että taivaan valtakuntaa verrataan mittaamattoman arvokkaaseen helmeen, tosiaanakin kallisarvoisimpaan aarteeseen, mitä pitäisi haluta enemmän kuin mitään muuta. Se seikka, että kauppias myi heti kaiken omaisuutensa saadakseen tuon arvokkaan helmen, tarkoittaa selvästi sitä, että meidän tulee sovittaa mielemme ja toiveemme Herran tahtoon ja tehdä auliisti kaikki voitavamme matkallamme kuolevaisuudessa, jotta saavutamme Jumalan valtakunnan iankaikkiset siunaukset.

Jotta olisimme tämän suurenmoisen palkinnon arvoisia, meidän täytyy varmastikin muun muassa pyrkiä parhaamme mukaan siirtämään syrjään kaikki itsekkeiset pyrkimykset ja luopumaan kaikesta sellaisesta, mikä estää meitä sitoutumasta täysin Herraan ja Hänen korkeampiin ja pyhempiin tapoihinsa. Apostoli Paavali viittaa näihin pyhittäviin pyrkimyksiin sanoilla ”meillä on Kristuksen mieli”. Jeesuksen Kristuksen esimerkin mukaisesti tämä tarkoittaa sitä, että ”[teemme] kaiken [Herran mielen] mukaan” - elämässämme, tai kuten jotkut nykyään sanovat, ”teemme sitä, mikä sopii Herralle”.

Evangeliumin merkityksessä se, että ”[teem-

things that please [the Lord]” relates to submitting our will to His will. The Savior thoughtfully taught the importance of this principle while instructing His disciples:

“For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.

“And this is the Father’s will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

“And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.”

The Savior achieved a perfect and divine level of submission to the Father by allowing His will to be swallowed up in the Father’s will. He once said, “And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.” In teaching the Prophet Joseph Smith about the anguish and agonies of the Atonement, the Savior said:

“For behold, I, God, have suffered these things for all, that they might not suffer if they would repent; ...

“Which suffering caused myself, even God, the greatest of all, to tremble because of pain, and to bleed at every pore, and to suffer both body and spirit—and would that I might not drink the bitter cup, and shrink—

“Nevertheless, glory be to the Father, and I partook and finished my preparations unto the children of men.”

During our sojourn in mortality, we often wrestle with what we think we know, what we think is best, and what we assume works for us, as opposed to comprehending what Heavenly Father actually knows, what is eternally best, and what absolutely works for children within His plan. This great wrestle can become very complex, especially considering the prophecies contained in the scriptures for our day: “This know also, that in the last days ... men shall be lovers of their own selves, ... lovers of pleasures more than lovers of God.”

One sign that indicates fulfillment of this prophecy is the current growing trend in the world, adopted by so many, of people becoming

me] kaiken [Herran mielen] mukaan”, liittyy tahottomme alistamiseen Hänen tahtoonsa. Vapahtaja opetti syvällisesti tämän periaatteen tärkeyttä opastaessaan opetuslapsiaan:

”Enhän minä ole tullut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon.

Ja lähettäjäni tahto on, etten minä anna yhdenkään niistä, jotka hän on uskonut haltuuni, joutua hukkaan, vaan viimeisenä päivänä herätän heidät kaikki.

Minun Isäni tahtoo, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on ikuinen elämä. Viimeisenä päivänä minä herätän hänet.”

Vapahtaja saavutti täydellisen ja jumalallisen tason Isälle alistumisessa sallimalla oman tahtonsa sulautua Isän tahtoon. Hän sanoi kerran: ”Hän, joka lähetti minut, on minun kanssani. Hän ei ole jättänyt minua yksin, koska minä teen kaiken hänen mielensä mukaan.” Opettaessaan profetta Joseph Smithille sovituksen tuskasta ja kauhusta Vapahtaja sanoi:

”Sillä katso, minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen; – –

mikä kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä – ja minä toivoin, ettei minun tarvitsisi juoda katkeraa maljaa ja kavahtaa –

kuitenkin, kunnia olkoon Isän, minä join ja saatoin päätökseen valmisteluni ihmislasten hyväksi.”

Ollessamme kuolevaisuudessa me painiskelemme usein sen kanssa, mitä luulemme tietävämme, mikä mielestämme on parasta ja minkä oletamme toimivan omalla kohdallamme, sen sijaan että ymmärtäisimme, mitä taivaallinen Isä itse asiassa tietää, mikä on iankaikkisesti parasta ja mikä ehdottomasti toimii Hänen suunnitelmassaan olevien lasten kohdalla. Tämä suuri kamppailu voi muuttua hyvinkin monisyiseksi, varsinkin kun otetaan huomioon pyhien kirjoitusten sisältämät profetiat meidän aikaamme varten: ”Sinun on tiedettävä, että viimeisinä päivinä – – ihmiset rakastavat vain itseään – – rakastavat enemmän nautintoja kuin Jumalaa.”

Yksi merkki, joka osoittaa tämän profetian olevan toteutumassa, on maailman nykyinen kasvava suuntaus, jonka hyvin monet ovat omak-

consumed with themselves and constantly proclaiming, “No matter what, I live my own truth or I do what works for me.” As Paul the Apostle said, they “seek their own, not the things which are Jesus Christ’s.” This way of thinking is often justified as being “authentic” by those who indulge in self-centered pursuits, focus on personal preferences, or want to justify certain types of behavior that frequently don’t match God’s loving plan and His will for them. If we let our heart and mind embrace this way of thinking, we can create significant stumbling blocks for ourselves in acquiring the most priceless pearl that God has lovingly prepared for His children—eternal life.

While it is true that each of us travels an individualized discipleship journey on the covenant path, striving to keep our hearts and minds centered on Christ Jesus, we need to be careful and constantly vigilant to not be tempted to adopt this type of worldly philosophy in our life. Elder Quentin L. Cook said that “being sincerely Christlike is an even more important goal than being authentic.”

My dear friends, when we choose to let God be the most powerful influence in our life over our self-serving pursuits, we can make progress in our discipleship and increase our capacity to unite our mind and heart with the Savior. On the other hand, when we don’t allow God’s way to prevail in our life, we are left to ourselves, and without the Lord’s inspiring guidance, we can justify almost anything we do or don’t do. We can also make excuses for ourselves by doing things our own way, saying in effect, “I am just doing things my way.”

On one occasion, while the Savior was declaring His doctrine, some people, particularly self-righteous Pharisees, rejected His message and boldly declared that they were children of Abraham, implying that their lineage would grant them special privileges in the sight of God. That mentality led them to lean unto their own understanding and to disbelieve what the Savior was teaching. The Pharisees’ reaction to Jesus was clear evidence that their presumptuous attitude left no place in their hearts for the Savior’s words

suneet, että ihmisistä tulee itsekeskeisiä ja he julistavat jatkuvasti: ”Kävi miten kävi, minä elän oman totuuteni mukaan ja teen sitä, mikä sopii minulle.” Kuten apostoli Paavali sanoi, he ”ovat kiinnostuneita vain omasta edustaan eivätkä Jeesuksen Kristuksen asiasta”. Tätä ajattelutapaa perustelevat usein ”aitona” ne, jotka harrastavat itsekeskeisiä pyrkimyksiä, keskittyvät henkilökohtaisiin mieltymyksiin tai haluavat oikeuttaa tietynlaisen käyttäytymisen, joka ei useinkaan vastaa Jumalan rakastavaa suunnitelmaa ja Hänen tahtoaan heidän kohdallaan. Jos annamme sydämemme ja mielemme omaksua tämän ajattelutavan, me voimme luoda merkittäviä kompastuskiviä tiellemme pyrkiessämme hankimaan kallisarvoisinta helmeä, minkä Jumala on rakkaudella valmistanut lapsilleen – iankaikkista elämää.

Vaikka on totta, että jokainen meistä kulkee yksilöllisen opetuslapseuden matkan liittopullalla pyrkien pitämään sydämensä ja mielensä keskittyneenä Kristukseen Jeesukseen, meidän tulee olla varovaisia ja jatkuvasti valppaita, jotta emme lankeaisi kiusaukseen omaksua elämäämme tämäntyyppisiä maailmallisia ajattelutapoja. Vanhin Quentin L. Cook on sanonut: ”Vieläkin tärkeämpi tavoite kuin autenttisuus on vilpittömän Kristuksen kaltaisuus.”

Rakkaat ystäväni, kun päätämme antaa Jumalan olla voimakkain vaikuttaja elämässämme itsekkäiden pyrkimystemme sijaan, me voimme edistyä opetuslapseudessamme ja lisätä kykyämme yhdistää mielemme ja sydämemme Vapahtajan kanssa. Toisaalta kun emme anna Jumalan tavan vallita elämässämme, me jäämme yksin, ja ilman Herran innoittavaa ohjausta me voimme oikeuttaa lähestulkoon kaiken, mitä teemme tai jätämme tekemättä. Voimme myös keksiä itsellemme verukkeita tekemällä asiat omalla tavallamme sanoen itse asiassa: ”Teen vain asiat omalla tavallani.”

Eräässä tilanteessa, kun Vapahtaja julisti oppiaan, jotkut ihmiset, erityisesti omahyväiset fariseukset, torjuivat Hänen sanomansa ja julistivat uhmakkaasti olevansa Abrahamin lapsia, mikä tarkoitti, että heidän sukujuurensa antaisivat heille erityisiä etuoikeuksia Jumalan edessä. Tämä asenne sai heidät nojaamaan omaan ymmärrykseensä ja olemaan uskomatta siihen, mitä Vapahtaja opetti. Fariseusten suhtautuminen Jeesukseen oli selvä todiste siitä, ettei heidän ylimielinen asenteensa jättänyt heidän sydämes-

and God's way. In response, Jesus wisely and courageously declared that if they were true covenant children of Abraham, they would do the works of Abraham, especially considering that the God of Abraham was standing before them and teaching them the truth at that very moment.

Brothers and sisters, as you can see, acting on these mental gymnastics of "what works for me" versus doing "what always pleases the Lord" is not a new trend that is unique to our day. It is an age-old mentality that has crossed the centuries and often blinds the wise-in-their-own-eyes and confuses and exhausts many of God's children. This mentality is, in fact, an old trick of the adversary; it is a deceptive path that carefully leads God's children away from the true and faithful covenant path. While personal circumstances such as genetics, geography, and physical and mental challenges do influence our journey, in things that truly matter, there is an inner space where we are free to choose whether or not we will decide to follow the pattern the Lord has prepared for our life. Truly, "He marked the path and led the way, and ev'ry point [defined]."

As Christ's disciples, we desire to walk the path He marked for us during His mortal ministry. We not only desire to do His will and all that will please Him but also seek to emulate Him. As we strive to be true to every covenant we have entered into and live "by every word that proceedeth out of the mouth of God," we will be protected against falling victim to the sins and errors of the world—errors of philosophy and doctrine that would lead us away from those most precious pearls.

I have been personally inspired by how such spiritual submissiveness to God has impacted the lives of faithful disciples of Christ as they chose to do those things that work for and are pleasing in the sight of the Lord. I know a young man who was unsettled about going on a mission but felt inspired to go and serve the Lord when he listened to a senior leader of the Church sharing his own personal testimony and sacred experience of serving as a missionary.

In his own words, this young man, now

sään mitään sijaa Vapahtajan sanoille ja Jumalan tavalle. Vastauksena Jeesus julisti viisaasti ja rohkeasti, että jos he olisivat todellisia Abrahamin liiton lapsia, he tekisivät Abrahamin tekoja, etenkin kun otetaan huomioon, että Abrahamin Jumala seiso i heidän edessään ja opetti heille totuutta juuri sillä hetkellä.

Veljet ja sisaret, kuten huomaatte, tämä asioiden vääntely tukemaan omaa kantaa – ”mikä sopii minulle” verrattuna sen tekemiseen, ”mikä on aina Herran mielen mukaista” – ei ole uusi suuntaus, joka olisi ominaista ainoastaan meidän ajallemme. Se on ikivanha ajattelutapa, joka on kulkenut vuosisatoja ja usein sokaisee omilla silmissään viisaatja hämmentää ja uuvuttaa monia Jumalan lapsia. Tämä ajattelutapa on itse asiassa vastustajan vanha temppu. Se on petollinen polku, joka johtaa Jumalan lapsia huolellisesti pois oikealta ja luotettavalta liittopolulta. Vaikka henkilökohtaiset olosuhteet, kuten genetiikka, maantiede sekä fyysiset ja henkiset haasteet, vaikuttavat matkaamme, niin asioissa, joilla on todellista merkitystä, me olemme vapaita valitsemään, päätämmekö me noudattaa Herran elämäämme varaamaa mallia vai emme. Tosiaankin, ”Hän meille polun viitoitti kapean kulkea”.

Kristuksen opetuslapsina me haluamme kulkea sitä polkua, jonka Hän viitoitti meille palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa. Me paitsi haluamme tehdä Hänen tahtonsa ja kaiken, mikä on Hänelle mieleen, myös pyrimme noudattamaan Hänen esimerkkiään. Kun pyrimme olemaan uskollisia jokaiselle liitolle, jonka olemme solmineet, ja elämään ”jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta”, meitä varjellaan joutumasta uhreiksi maailman synneille ja erheille – filosofoiden ja oppien erheille, jotka haluavat johtaa meidät pois kallisarvoisimpien helmien luota.

Minua on henkilökohtaisesti innoittanut se, kuinka tällainen hengellinen alistuminen Jumalalle on vaikuttanut Kristuksen uskollisten opetuslasten elämään, kun he ovat päättäneet tehdä sitä, mikä sopii Herralle ja on otollista Hänen silmissään. Tunnen erään nuoren miehen, joka oli epävarma lähetystyöhön lähtemisestä, mutta tuns i innoitusta lähteä ja palvella Herraa, kun hän kuunteli erään kirkon vanhemman johtajan lausuvan oman henkilökohtaisen todistuksensa ja kertovan pyhän kokemuksensa palvelemisesta lähetysaarnaajana.

Tämä nuori mies, joka on nyt kotiin palan-

a returned missionary, said: “As I listened to the testimony of an Apostle of the Savior Jesus Christ, I was able to feel of God’s love for me, and I desired to share that love with others. At that moment I knew that I should serve a mission despite my fears, doubts, and concerns. I felt totally confident in the blessings and promises of God for His children. Today, I am a new person; I have a testimony that this gospel is true and that the Church of Jesus Christ has been restored on earth.” This young man chose the Lord’s way and became an example of a true disciple in every aspect.

A faithful young woman decided not to compromise her standards when she was asked to dress immodestly to fit into the business division of the fashion company where she worked. Understanding that her body is a sacred gift from our Heavenly Father and a place where the Spirit can dwell, she was moved to live by a standard higher than the world’s. She not only gained the confidence of those who saw her living by the truth of the gospel of Jesus Christ but also preserved her job, which for a moment was in jeopardy. Her willingness to do what was pleasing in the sight of the Lord, rather than what worked for the world, gave her covenant confidence amidst difficult choices.

Brothers and sisters, we are constantly confronted by similar decisions in our daily journey. It takes a courageous and a willing heart to pause and pursue an honest and meek introspection to acknowledge the presence of weaknesses of the flesh in our life that may impede our ability to submit ourselves to God, and ultimately decide to adopt His way rather than our own. The ultimate test of our discipleship is found in our willingness to give up and lose our old self and submit our heart and our whole soul to God so that His will becomes ours.

One of the most glorious moments of mortality occurs when we discover the joy that comes when doing always those things that “work for and please the Lord” and “what works for us” become one and the same! To decisively and unquestioningly make the Lord’s will our own requires majestic and heroic discipleship! At that sublime moment, we become consecrated to the Lord, and we totally yield our wills to Him. Such

nut lähetyssaarnaaja, sanoi näin: ”Kun kuuntelin Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen apostolin todistusta, pystyin tuntemaan Jumalan rakkauden minua kohtaan ja halusin jakaa sitä rakkautta muille. Sillä hetkellä tiesin, että minun pitäisi palvelella lähetystyössä huolimatta peloistani, epäilyksistäni ja huolistani. Tunsin täydellistä luottamusta siunauksiin ja lupauksiin, joita Jumala antaa lapsilleen. Nykyään olen uusi ihminen. Minulla on todistus siitä, että tämä evankeliumi on totta ja että Jeesuksen Kristuksen kirkko on palautettu maan päälle.” Tämä nuori mies valitsi Herran tavan, ja hänestä tuli joka suhteessa esimerkki todellisesta opetuslapsesta.

Eräs uskollinen nuori nainen päätti olla tinkimättä tasovaatimuksistaan, kun häntä pyydettiin pukeutumaan säädyttömästi, jotta hän sopisi muotialan yrityksen liiketoimintaosastolle, jossa hän työskenteli. Ymmärtäen, että hänen ruumiinsa on pyhä lahja taivaalliselta Isältämme ja paikka, jossa Henki voi asua, hän tunsin innoitusta noudattaa maailman mittapuita korkeampia tasovaatimuksia. Hän paitsi sai niiden luottamuksen, jotka näkivät hänen elävän Jeesuksen Kristuksen evankeliumin totuuden mukaan, myös säilytti työpaikkansa, joka oli hetken aikaa vaarassa. Hänen halukkuutensa tehdä sitä, mikä on mieluisaa Herran silmissä, eikä sitä, mikä toimisi maailman silmissä, antoi hänelle liittojen antamaa luottamusta vaikeiden valintojen keskellä.

Veljet ja sisaret, kohtaamme jatkuvasti samanlaisia valintoja päivittäisellä matkallamme. Tarvitaan rohkeaa ja altista sydäntä pysähtyä sekä harjoittaa vilpittöntä ja sävyisää itsetutkistelua, jotta voimme tunnustaa, että elämässämme on lihan heikkouksia, jotka saattavat haitata kykyämme alistua Jumalan tahtoon, ja päättää lopulta omaksua Hänen tapansa omamme sijaan. Opetuslapseutemme perimmäinen koetus on siinä, että haluamme luopua vanhasta itsestämme ja kadottaa sen sekä alistaa sydämemme ja koko sielumme Jumalalle, jotta Hänen tahdostaan tulee meidän tahtomme.

Yksi kuolevaisuuden loistavimmista hetkistä koetaan, kun huomaamme ilon, joka tulee, kun sen tekemisestä aina, ”mikä sopii Herralle ja on Hänelle otollista”, ja siitä, ”mikä sopii meille”, tulee yksi ja sama! Herran tahdon päättäväinen ja ehdoton omaksuminen vaatii majesteettista ja sankarillista opetuslapseutta! Tuona ylevänä hetkenä meistä tulee Herralle pyhitettyjä, ja me mukaudumme täysin Hänen tahtoonsa. Sellainen

spiritual submissiveness, so to speak, is beautiful, powerful, and transformational.

I testify to you that following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven. I pray that each of us, in our time and turn, will be able to declare, with covenant confidence, to our Heavenly Father and Savior Jesus Christ that “what works for Thee works for me.” I say these things in the sacred name of the Savior Jesus Christ, amen.

niin sanotusti hengellinen alistuminen on kaunista, voimallista ja muutosta aikaansaavaa.

Todistan teille, että Herran tahdon noudattaminen elämässämme suo meille mahdollisuuden löytää maailman kallisarvoisimman helmen – taivaan valtakunnan. Rukoilen, että jokainen meistä pystyy aikanaan ja vuorollaan julistamaan liittojen antamalla luottamuksella taivaalliselle Isällemme ja Vapahtajallemme Jeesukselle Kristukselle, että ”se, mikä sopii Sinulle, sopii minullekin”. Sanon tämän Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.